

pusna, samo da je spremenjena vsled obvezno predpisanih prašanj v aktivno asistenco (bez obredov). Tudi danas je dovoljeno, da katoliški župnik sklepanju mešanih zakonov prisostvoje, dasi stranke niso dale zakonitih varščin. Razlika med asistenco pri mešanem zakonu po poprejšnjem spregledu zadržka, in med asistenco pri mešanem zakonu, ki se sklene bez dispenze, je za Slovenijo, Hrvatsko i Slavonijo ter Voivodino samo ta, da škof u prvem primeru tudi nekatere sv. obrede lako dovoli, a u drugem ne. Indulti sami so ostali u veljavi (cc. 4. in 6. n. 2), modificiran je samo način asistencije. — U »Bogoslovskoj Smotri« XV., 119.—121. naveli smo potanko razloge, koji oprovrgavaju gornje mišljenje dra Kušēja, i te razloge smatramo odlučnima.

28. Na str. 495. veli pisac: »Načelno je u izrednih primerih... mogoča tude legitimacija nezakonskih otrok brez poroke starišev. A papež te pravice ne izvaja, odkar nima več lastne države«. I danas još pozakonjuju se djeca po crkvenoj vlasti odvojeno od ukrepljenja ženidbe, dašto samo »pro foro ecclesiastico«.

29. Na str. 498. op. 275. tvrdi pisac: »Če stranke prosijo za dispenzo (razumijeva se: a matrimonio rato non consumato) tekom sudnega postopanja radi nevaljanosti ženidbe, sme Ordinarij dokaze za neizvršitev nadaljevati dotlej, da dospe pooblastilo iz Rima«. Ovo nije ispravno, jer u takovom slučaju uopće ne treba »pooblastilo« iz Rima, kako se jasno vidi iz teksta Pravilnika cap. I. n. 4.: »at quin preces ad hanc. Sacram Congregationem remittantur pro obtinenda consueta commissione facultatum, fit potestas judici, vi huius praescriptionis seu ex delegatione a iure, causam instruendi juxta Regulas heic determinatas«.

30. Na str. 503. veli pisac: »Za Hrvatsko, kjer poslujejo cerkvena sodišča tudi za državno območje, velja navodilo iz l. 1856. drugi del (t. j. Naputak za duh. sudove) še danas nespremenjeno«. Ispravno je, da za Hrvatsku vrijedi Naputak za duh. sudove samo u toliko, koliko se ne kosi sa novim Zakonikom.

31. Na str. 615. veli pisac: »Pri kazni latae sententiae vplivaju razlogi, ki drugače krivdo izključujejo ali zmanjšujejo, na odgovornost v izdatnejše meri, Merodajna su določila c. 2229.«. Što se tiče uzroka, koji krivnju isključuju, to im je utjecaj jednak i na kazne ferendae sententiae i na kazne latae sententiae. Što se pako tiče uzroka, koji samo umanjuju krivnju, očekivalo bi se s pravom, da će auktor njihov utjecaj na kazne latae sententiae izložiti, budući da se radi o tako važnoj stvari.

32. Na strani 622.—626. navodi pisac pojedine prekršaje i kazne za nje. Tu je na čitave četiri stranice obuhvatio stotinu kanona (kan. 2314. do 2414.). Razumijeva se, da od tako kratkog prikaza, ne može biti koristi.

Dr. I. A. Ruspini.

Sveto Pismo Novoga Zakona priredili dr. Jerè, dr. Pečjak, dr. Snój. Ljubljana 1925. Katoličko tiskovno društvo.

U uvodu izlažu auktorji ukratko kritička načela, kojih su se držali prevodeći. Zatim dolazi uvod u sv. knjige Novog Zavjeta, Evangelija i Djela Apostolska su podijeljena u male odlomke. Prema tomu je knjiga vrlo pregledna.

Prijevod je lijep i jasan. Neka mi bude dozvoljeno staviti nekoliko opazaka.

Mat 1, 25. prevodi »živeli je z njo deviško«. Mislim, da je oslabljen original. U grčkom dolazi met. „καὶ οὐκ ἐβίωσεν αὐτήν“ — Mk. 6, 20. čitamo, »marsikaj je delal po njegovih besedah«. Mislim, da bolje odgovara ne samo većini grčkih kodeksa nego i kontekstu ἡ πόρις. Zorell: multas habebat dubitationes, de multis erat anxius. Mr. 6, 21.¹ Preuschen-Bauer: er war in grosser Verlegenheit Mk 6, 20.²

Djel. Ap. 25, 5. stoji »kateri izmed vas torej morejo«. U izvorniku dolazi riječ *δυνατοί*. Fest kao novi namjesnik ne pozna još institucija židovskih pa zato sa *δυνατοί* gener. označuje predstavnike židovske vjere i narodnosti. Zorell »ii inter vos qui auctoritate eminent.« — Preuschen-Bauer: er war in grosser Verlegenheit Mk 6, 20.² *ἰωδαίων οὐ ἐταροί* (LXX. A. g. 25, 5 4.

Bilješke su korektne. Bilo bi dobro, da je u Ivanovu evanđelju nešto više bilježaka. Želimo, da ovaj lijepi prijevod uže u sve domove Slovenije i radosno očekujemo prijevod poslanica.

Dr. F. Zagoda.

Dr. Albert Koeniger: *Katolisches Kirchenrecht*, Freiburg i. B. (Herder & Co), 1926, str. XVI + 514.

Raspored djela je ovaj: I. Einleitung (str. 1—15); II. Geschichtliche Uebersicht (str. 16—83); III. Allgemeine Begriffe und Regeln (str. 84—110); IV. Die katol. Kirche als Rechtsanstalt (str. 111—132); V. Die kirchlichen Stände (str. 133—163); VI. Kas Kirchenamt (str. 164—189); VII. Die kirchlichen Organe (str. 190—249); VIII. Die kirchlich-religiösen Verbände (str. 250—282); IX. Kultus und Lehre (str. 283—367); X. Das Kirchenvermögen (str. 368—395); XI. Das kirchliche Gerichtswesen (str. 396—434); XII. Das kirchliche Strafwesen (str. 435—494). Alfabetško stvarno kazalo (str. 495—514).

Djelo svoje označuje sam pisac u predgovoru kao »Grundriss des (katolischen) Kirchenrechtes«. Prikazivanje je jasno i dobro, iako dosta puta manje pregledno, a kadkada i prekratko. Na građanske zakone (Njemačke Republike) uzet je primjeren obzir, Oprema djela je vanredna, kako je već kod Herdera uobičajeno.

Nije tačno (str. 12), da su svi božanski propisi apsolutni i da svi namiču tešku obvezu u savijesti. Nije tačno ni ono, što pisac (str. 12) o čisto crkvenim izriče: »Umgekehrt eignet den reinen kirchlichen Gesetzen als solchen keine absolute, im Gewissen bindende Kraft, wiewohl andererseits die Achtung vor dem kirchlichen Gesetze im allgemeinen, d. h. eben vor der kirchlichen Auktorität als Gewissenspflicht besteht...«

Na str. 54. veli se za papu: »Er trägt alles Recht „im Schreine seiner Brust“ („iura omnia in scrinio pectoris sui censetur habere“; Bonifaz VIII. c. i. in VI. I, 2), insofern er Haupt- und Urquelle alles Kirchenrechtes ist.«

¹ Lexicon graecum p. 68. — ² Griechisch-deutsches Wörterbuch II. L. p. 154. — ³ l. c. 146. — ⁴ l. c. p. III. L. p. 323